

Řecko

Na přelomu července a srpna roku 2000 jsme byli se synem Honzou na poznávací cestě do Řecka. Věnovali jsme se hlavně antickým památkám. Jeli jsme přes celou Itálii po dálnici do Brindisi a odtud trajektem do Igumenitsy. V Itálii jsme přespali v kempingu ve Veroně.

Naše trasa vedla rovnou na **Pelopones** do **Korintu**. Vždy jsem si myslela, že proslulý korintský průplav je starověká záležitost, tak jsem byla trochu zklamaná, že je pouze z let 1893-93, ale stejně se jedná o úžasnou stavbu. Naprosto rovně otesané skály šikmo spadající do vody, zdá se to velice úzké – 23m, průplav je dlouhý 6,3 km a hluboký až 80m. Byli jsme se podívat na vykopávkách starověkého Korintu. Jsou velice rozsáhlé, protože tam údajně mělo žít až 30 tis. lidí. Pak jsme se ještě vydrápali na kopec kousek vedle města, kde je hrad **Akrokorint**. Je to původně středověký křížácký hrad.

Dál jsme jeli do **Epidauru**, kde je nejzachovalejší antické divadlo. Je tam perfektní akustika, aby i diváci na nejvyšších řadách dobře slyšeli. U divadla jsme tábořili v kempu přímo u moře a koupali se.

Další památka byly **Mykény**. Je to nejvýznamnější stavba Mykénské kultury. Dost se liší od ostatních antických památek. Zbytky hradu jsou postaveny z ohromných kvádrů, tzv. kyklopského zdiva. Velice známá je tzv. Lví brána, jejíž překlad je tvořen z jednoho kusu ohromného kamenného trojúhelníku, na němž jsou reliéfy lvů. Nad městem **Navplion** jsme navštívili pevnost Palamidi. Vypínala se vysoko nad městem a tam odtud vedlo klikaté strmé schodiště. Byl to opět křížácký hrad postavený po roce 400 n.l. Všude cestou u silnice prodávali kopie starověkých antických váz a soch v nejrůznějších velikostech.

Vlád'a se nachladil z klimatizace v autě, tak jsme neklimatizovali a Vlád'a v jedné lékárně zakoupil nějaké léky, aby se vyléčil. Protože mu nebylo dobře, nešel s námi do komplexu **Mystra**. Byly to ruiny středověkého města ze 13. století s řadou byzantských kostelů podobných známým bulharským – pruhované zdivo, červené prejzové zaoblené střechy. Nad celým areálem na kopci byly zříceniny hradu. Město bylo v roce 1825 vyplněno Turky a od té doby je v troskách. Dál jsme jeli přes Spartu, ale to je průmyslové město a památky tam žádné nejsou.

Pak jsme zajeli na jeden z prstů Peloponésu – [poloostrov Mani](#). Byl to bohem zapomenutý konec světa. Dojeli jsme až na špičku, kde byla pouze kamenitá opuštěná plážička a hospoda. Na poloostrově bylo několik městeček postavených z kamenného zdiva, řada domků bylo opuštěných a polorozpadlých.

Pak jsme dojeli do **Gythia** a tam odtud nám zrovna jel trajekt přes noc na **Krétu**. Spali jsme na podlaze trajektu na zemi, ale vybrali jsem si dost hrozná místo. Zřejmě pod námi byla strojovna, tak se to pod námi třásl a hučelo to. Na Krétě jsme přistáli v Kissamosu na západě ostrova krátce po východu slunce.

První, na co jsme na Krétě narazili, bych hřbitov německých vojáků v Maleme z 2. světové války. Pak jsme projížděli řadou malých městeček, které byly přečpané turisty. Každé městečko sestávalo z jediné hlavní ulice, jdoucí podél moře, kde byly krámky a hotýlky. Taková dovolená by mne asi moc neuspokojila.

Na jihu ostrova jsme si prolezli pevnost **Frankokastelo** – měla však pouze mohutné hradby a uvnitř nebylo nic. Další významnou antickou památkou Kréty byla **Ajia Triada**. Bylo to v kopcích a okolo všude byly olivovníkové plantáže, takže z výšky to bylo kontrastní – vyprahlá půda a na ní pravidelné tmavě zelené puntíky stromů.

Pak jsme jeli přes městečko **Spili**, kde měli kašnu, v níž do žlabu tekla voda z asi 8 lvích hlav. V náhorní planině **Lashiti** je sucho a tak tam čerpají vodu pomocí plátěných větrníků. Na obrázcích jsme viděli, že jich jsou tam někdy i tisíce, tolik jsme jich neviděli, řada jich bylo prázdných bez plachet, ale stejně to bylo působivé.

Vláda si tam od pouliční prodavačky koupil med na léčení svých problémů s dýchacími cestami. Cestou jsme viděli řadu komunistických symbolů nakreslených všude možné červenou barvou – srp a kladivo eventuelně slova komunista apod.

Na severu ostrova jsme se podívali na pevnost **Spinalonga** na stejnojmenném poloostrově. Pak jsme jeli na **Knossos**. To jsou zase úplně jiné ruiny – sice to zřejmě dostavovali, protože místy tam byly betonové překlady, ale bylo to vymalováno podle původního stavu, sloupy byly červené nebo černé s červenými hlavicemi, na stěnách byly fresky, na nichž byly třeba delfini. Všude bylo plno krásných zdobených nádob na obilí.

Naše putování po Krétě jsme zakončili v **Herakleionu**. Je to pěkné historické město s řadou výstavných kostelů, byl v něm silný turistický ruch, všude proudily davy lidí. Odpluli jsme trajektem na ostrov [Theru - Santorin](#). Podle pověstí by to mohly být pozůstatky starověkého města Atlantida. Je faktem, že je to sopečný ostrov tvarovaný do otevřeného kruhu a uprostřed je pustý ne moc starý sopečný ostrůvek. K vnitřní straně klesají břehy ostrova velice strmě. Santorin má velice typickou architekturu – všechny domky jsou krásně bíle nalíčené a

mají modré střechy.

Procestovali jsme celý Santorin. Navštívili jsme **Akrotiry**, což jsou starověké památky z předhelénské doby ne moc známé. Byly zasypany po výbuchu sopky, tak zůstaly poměrně zachovalé, ale neustále je vykopávají a celé je to zastřešené lehkou příhradovou střechou.

Byli jsme v městečkách Pírgos a Ola, která je na skále na severním cípu ostrova. Dole u moře je černá pláž z lávového písku a přístaviště a od něj jdou do města klikaté schody, po nichž vyvázejí turisty nahoru na mezcích.

Ze Santorinu jsme pokračovali trajektem přes ostrovy Yos, Naxos a Paros. Všude nastupovalo a vystupovalo plno většinou pěších turistů. Pár dní po našem návratu z cesty se trajekt na této trase potopil díky chybě posádky.

Přistáli jsme v přístavu Pireus, který je předměstím Athen. V **Athénách** jsme samozřejmě navštívili největší atrakci a to **Akropolis**. Bylo tam strašně moc turistů. Některé památky byly bohužel rekonstruovány a v lešení, tak nebylo možné vychutnat jejich krásu. Na vrcholku fičel silný víchř, proto jsme měli plné oči prachu.

Navštívili jsme však i památky turisty poněkud opomíjené. Byli jsme na Agoře pod Akropolí. Je tam krásně zachovalý chrám Hefaisteion a různé stoy – čili sloupořadí, z některých tam byly pouze zbytky sloupů, jedna však byla rekonstruována do původní podoby. Pak jsme projížděli městem a zastavili jsme se u věže větrů - starověké observační věže, viděli jsme i další památky a rekonstruovaný 100 let starý olympijský stadion.

Z Athén jsme vyrazili do hor. Přespali jsme u antických ruin **Delfy**. Kemp byl vysoko v horách a bazén ležel přímo na okraji svahu s krásnou vyhlídkou. Druhý den jsme si Delfy prohlédli. Jsou umístěné na terasách pohoří Parnas. Působila tam známá věštitrna boha Apollona, ale mne tam zaujaly spíše zachovalá závodiště a krásný kruhový chrámek bohyně Athény, z něhož zůstaly 3 kompletní sloupy s překladem.

Pokračovali jsme do **Thermopyl** k památníku známé bitvy – dosud si pamatuju i v řečtině známé verše Poutniče zvěstuj... (Ó, xein, angelein...). Střed památníku tvořila socha bojovníka se štítem a kopím. Kousek od toho vyvěraly nějaké minerální docela smradlavé prameny.

Večer jsme dojeli do kempu **Meteora**. Dostali jsme tam večeri zadarmo, protože jsme se již na začátku naší trasy přihlásili do klubu Sunshine Capmping Řecká, dostali jsme průkazku, kde nám zaznamenávali pobyty. Ve všech kempech jsme měli slevu 10%, v pátém jsme dostali panáka ouza a v 9., což právě byla Meteora, jsme měli slevu na jídlo 3.000,- drachen na jednoho. Trochu jsme se tam rozšoupli, tak jsme utratili víc.

Další den jsme vyrazili do unikátních klášterů **Meteora**. Jsou na vrcholcích skal – něco jako kdyby na skalách v Prachovkách stály stavby. Původně se tam lidé dostávali v síti na kladce, dnes jsou již všude schody. Ale je jich hodně a jsou dost strmé. Dnes je to spíše turistická atrakce, i když je tam pár zastrčených klášterů, kde jsou pořád pouze mniši a návštěvníci tam nesmí. Hned ráno jsme navštívili Velký klášter, protože tam se dal očekávat největší nával. Zdaleka ne všechny cestovky dělají turné po více klášterech. My jsme jich navštívili celkem pět (**Velký klášter, Ajia Triada** – Sv. Trojice, **Aios Stephanos, Varlaam a Rousanou**). Z přístupných jsme vynechali pouze nejnižše položený St. Nikolas. Jsou si navzájem dost podobné, jsou vyzdobené bohatými freskami, některé z nich byly určené pro ženy, jiné pouze pro muže. U klášteru Ajia Triada na vrcholku skály stály na kovové konstrukci zavěšené tři zvony.

Pak jsme již jen jeli k moři se zastávkou ve městě **Metzovo**. Byl dost hustý provoz a jelo se dost špatně, protože silnice byla úzká a hodně klikatá. Pozdě večer jsem dojeli do Igumenitze a odtud jsme se přesunuli trajektem do Itálie.

V Itálii jsme vytvořili nový rekord. Od rána z **Brindisi** jsme dorazili až do Prahy do noci, na jeden záťah celkem 1.100 Km.